

anden Side maa der dog være meent Noget ved Ministerens Samtykke; thi naar dennes Samtykke skulde gives, saafremt Amtsraadet blot var enigt med Sogneraadet, saa behøvede denne Bestemmelse om Ministerens Samtykke jo slet ikke at staae der. Jeg kan dernæst ogsaa forstaae, at man kan have Betænkelighed ved at lægge denne Magt i den enkelte Ministers Haand; men har man denne Betænkelighed, og man paa den anden Side indseer, hvor farligt det kan være at udstyffe Communerne, saa synes det mig, at man kunde gaae en anden Vej og, saaledes som jeg antydede ved 1ste Behandling, bestemme, at Udskillelsen kun kan finde Sted ved Lov. Disse Duffer om Udskillelse vilde da komme ind for Rigsdagen og der blive Gjenstand for Regeringens og Rigsdagens fælles Overveelse, og man kunde saa tage det for givet, at ved den Beslutning, som da fattedes, alle tilhørende Hensyn vilde blive tagne.

Notvitt: Uagtet de Udtalelser, som fra flere ærede Medlemmers Side have fundet Sted om mit lille Endringsforslag, kan jeg dog ikke fravige min Mening om dets Hensigtsmæssighed, og det glæder mig, at den høitærede Indenrigsminister, forsaavidt jeg opfattede ham rigtigt, ogsaa tildeels er af samme Mening som jeg; men da jeg ved at sammenligne Endringsforslaget med Loven, som jeg udtalte for, er kommen i Tvivl om, hvorvidt det, hvis det vedtages, vil være i god Overeensstemmelse med denne, skal jeg idag tage det tilbage og søge at bevæge 14 Medlemmer til i Forening med mig ved 3die Behandling at stille det op i en noget omvrediget Form. Jeg beder den høitærede Minister undskyld, om jeg ved 1ste Behandling har opfattet hans Udtalelse urigtigt; jeg har ikke Rigsdagstidenden, hvort Udtalelsen findes, liggende for mig; men jeg tror rigtignok, at der er flere ærede Medlemmer tilstede, der have opfattet den høitærede Ministers Ord paa samme Maade som jeg, og det er derfor ialfald godt, at det er kommet paa Bane idag.

Da Sagen optog det saaledes fravalbne Endringsforslag, hvortil det.

Madsen: Jeg omtalte ved Sagens 1ste Behandling, at den megen Misforståelse, som var opstaaet i Anledning af den nye Communallov, muligens for en stor Deel kunde have sin Grund i, at man paa mange Steder har taget Legaterne med i Afregningen. Den høitærede Minister har idag sagt, at der maa skee derved er begaaet en Feil, og at den vel kunde have været rettet derved, at man lod saadanne Legater som det, der blev omtalt af ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 5te Valgfreds (Clausager), fremdeles tilhøre den vedkommende Commune som en fremtidig Capital. Nu tror jeg vistnok ogsaa, at det er Tilfældet, om de skænkede Legater fremtidig blive staaende som Capital for hele Kommunen, men Sagen er den, at disse Legater for kun tilhørte det ene Sogn, - medens der nu ved Communallovens Bestemmelser er paalagt det andet Sogn at tilkøbe sig Part i disse Legater. Det er netop denne Bestemmelse, som, hvad jeg allerede udtalte ved 1ste Behandling, er urigtig. Efter min Mening kunde man nu ogsaa godt have gennemført Afregningen mellem de forskellige Sogne i de andre Netninger, men udeladt disse Legater, som ere skænkede ved lovgivende Contracter til et enkelt af Sognene. Et saadant Legat er efter min Mening ligefrem det enkelte Sogns Eiendom, som dette Sogn maatte kunne have benyttet for Fremtiden i Genhold til Legatgiverens Bestemmelser. Jeg kan altsaa ikke indsee, at det har været rigtigt ifølge Communalloven at medtage disse Legater ved Afregningen, og som allerede sagt antager jeg, at dette er Grunden til den megen Misforståelse, som er opstaaet, og at en Folge deraf er, at de mange Begjæringer ere fremkomne om Udskillelse, forinden den endelige Afregning er tilendebragt, fra de Sogne, som ved Communalloven ere blevne tvungne til at tage fælles Deel i de det ene Sogn tilhørende Legater. Skulde den høitærede Minister have en anden Opfattelse, saaledes at vedkommende Sogne skulle kunne faae denne Afregning forandret, vilde dette maaskee ogsaa